

Ikääntyvä arvoonsa

Otsikon mainoslauseesta kaikki ovat periaatteessa yhtä mieltä. Käytäntö kertoo kuitenkin karua kieltään. Viisivitosista ja vanhemmista halutaan päästä eroon.

Ei kuitenkaan kaikilla aloilla. Eikä ainakaan rockmusiikissa.. Tämän saivat Helsingissä täpötäyteen katsomoon sulloutuneet nuoret ja vanhemmatkin kokea, kun Bill Haleyn komeetat villitsivät perinpohjaisesti.

Jotakin taittui perusteellisesti harmaassa ja uinuvassa Helsingissä syyskuussa 1956, kun amerikkalainen elokuva Älä käännä heille selkääsi (The Blackboard Jungle) esitettiin ensi kertaa. Karkean kaupunkilaisdraaman lomassa Bill Haley and The Comets esittivät rajua musiikkia, joka huipentui kappaleeseen Rock Around The Clock.

Me maalla elävät kakarat emme tästä vielä tajunneet mitään, vaikka olimmekin radiosta vahingossa kuulleet rokin pätkiä. Se pani lanteet lonksumaan.

The Comets-yhtyeen kitaristi Franny Becher kokosi vuonna 1987 vanhat komeetat uudelleen yhteen. Itse Bill Haley oli kuollut jo vuonna 1981, mutta tilalle löydettiin kokenut uusi laulajakitaristi. Jo ensimmäinen esiintyminen muodostui menestykseksi. Vanhat herrat lyöttäytyivät yhteen ja alkoivat kiertää hiljalleen maailmaa. Konsertit ovat järjestään olleet loppunmyyjiä. Helsingin konsertistakaan ei tarvinnut ilmoitella. Liput menivät jo huhujen perusteella.

Vanhin komeetta, kitaristi Franny Beecher on täyttänyt jo 79 vuotta, mutta sormet taipuivat vaivatta. Mainio hikinen mustan rokin toteemi Steel Guitar Rag ei ollut menettänyt mitään maagisuudestaan.

Yhtyeen basisti ja laulaja, 70-vuotias Marshall Lytle, vääntelehti läskibassonsa kanssa kuin kiimainen tanssipari. Ihmiset kuulema kyselevät, minne yhtye tapaa mennä esiintymistensä jälkeen. Sairaalaan, vastasi veteraani.

Yhtyeen ehkäpä tunnetuin jäsen, 67-vuotias saksofonisti Joey D' Ambrosio osoitti taitavalla soitollaan rokin ja perinteisen jazzin sukulaisuuden. Eräskin kappale olisi voinut olla peräisin huipputason jazzkonsertista.

Taannoin sydänleikkauksesta toipunut pianisti Johnny Grande soitti rauhallisesti ikään kuin taustalla. Yhtyeen rumpali Dick Richards oli joutunut leikkaukseen, ja hänet oli jouduttu korvaamaan poikkeuksellisesti nuoremmalla.

Sitten vihdoinkin koitti odotetuimman kappaleen aika. Tunnista tuntiin. Nuoret nousivat ylös, tungeksivat orkesterin lähelle. Miksi. Eiväthän he tienneet oikeasti Bill Haleystä ja komeetoista mitään. Mikä näissä harmaapäisissä herroissa himottaa? Kokemus, karisma vai saundi? Rock Around The Clock ei varmaankaan jättänyt kenenkään pulssia lepotilaan.

Monet nuoret naiset olivat sonnustautuneet tyylikkäisiin viisikymmentäluvun mekkoihin ja laittaneet oikean papiljottikampauksen. Miehet taas olivat kaivaneet brylkreeneit laatikosta ja kammanneet kuohkean letin. Siinä omatkin muistot kultaantuivat.

Oli oikeastaan mainio idea panna sinänsä kelpo suomalainen lämmittelybändi konsertin alkuun. Jos olisi kuullut vain sen, ei tajuaisi rokin huumasta paljoakaan. Niin väkevästi ja lumoavasti vanhat herrat soittivat. Siis ikääntyvä oikeaan arvoonsa!

pajen